

Kazimierz Godłowski, Kazimierz Godłowski

Jakuszowice, gm. Kazimierza Wielka,
woj. kieleckie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 19, 97

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- 2 rowy odosłonięte częściowo - jeden /ob. 72/ na odcinku ok. 700 cm, drugi /ob. 107/ - ok. 850 cm. Obydwa cechuje nieregularny przebieg, zróżnicowana szerokość /25-150 cm/ i niewielka głębokość /5-20 cm/.

Niezbyt wysoka /w relacji do odosłoniętej powierzchni/ liczba obiektów oraz ich wyraźne nierównomierne rozmieszczenie pozwala - już na tym etapie badań - zaliczyć osiedle do typu o bezplanowym układzie przestrzennym i rozproszonej zabudowie.

Zbiory uzyskanych materiałów fróńkowych są niezbyt liczne i zasadniczo typowe dla kultury przeworskiej Kujaw w okresie wczesnorzymskim.

Materiały i dokumentacja przechowywane będą w IP UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

JAKUSZOWICE, gm. Kazimierza Wielka
woj. kieleckie
Stanowisko 2

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził prof. dr hab. Kazimierz Godłowski, Finansował WOAK w Kielcach i UJ. Cztery sezon badań. Osadnictwo kultury wstęgowej rytej, ślady osady kultury pucharów lejkowatych, kultur: trzcinieckiej i przeworskiej. Ślady osadnictwa kultury łuzyckiej z okresu Hallstatt D, ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego, późnośredniowiecznego i nowożytnego. /Sprawozdanie opr. przez Red. IA na podstawie obszerniejszego komunikatu/.

Badania miały charakter ratowniczy i przeprowadzono je na odcinku remontowanej drogi na obszarze odległym ok. 80 m od rejonu badań z lat 1982-84. Założono dwa wykopy o powierzchni 200 m² i 75 m² oraz cztery sondy. Przeprowadzono też badania powierzchniowe. Częściowo uchwycono warstwy odpowiadające warstwom w głównej partii stanowiska. Odkryto materiały kultury trzcinieckiej, a także łuzyckiej z okresu Hallstatt D /nowy element na stanowisku/. W warstwach górnych wystąpiły fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej w zmieszaniu z późnorzymską. Uchwycono 115 skupisk - obiektów, liczne dołki postępowe i zarys jednej chaty.

Wśród zabytków wydzielonych do szczególnie interesujących należy zaliczyć nasiadownictwo grotu brązowego wykonane z kości /z zadziarami/. Z materiałów okresu rzymskiego na uwagę zasługują fibule zbliżone do typ 99-100 datowana na R₂, ułamki naczyń słiwych zasobowych ornamentowanych, 2 brązowe zapinki z podwiniętą nóżką i górną częściową, brązowa skuwka półkolistej sprzączki i 1 egzemplarz żelaznej sprzączki prostokątnej, fr. żelaznej ostrogi gr. I lub IV wg K. Godłowskiego, 3-szkłane paciorki, 1 paciorek z gliny z domieszką grafitu oraz ułamki trójwarstwowych grzebleni. Znalaziono też 6 monet rzymskich w tym denary Hadriana, Faustyny, Luctusa Werrusa, Marka Aureliusza, subareal Trajana, nieliczne żużle, nadtopione fr. metalu /w mniejszej ilości niż w poprzednich sezonach/. Wystąpiły też ułamki naczyń wczesnośredniowiecznych datowanych na VII-VIII w. /słaboobciążane/ i z IX-X w. /silnie obciążane/, a także fr. naczyń późnośredniowiecznych i nowożytnych. Znalaziono też 3 szalugi Jana Kazimierza /dwa litewskie i jeden koronny/, monetę Augusta III miedzianą i monety rosyjskie z XIX w.

Materiały z badań znajdują się w IA UJ.

Badania będą kontynuowane.

JAZÓW, gm. Gubin
woj. zielonogórskie
Stanowisko 3

Polaka Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Nadodrza
we Wrocławiu

Badania prowadził doc. dr hab. Grzegorz Domański, Finansował IHKM PAN. Piąty sezon badań. Osada kultury luboszyckiej.

Osada położona jest na północno-wschodnim krańcu rozległego stanowiska 3, w którego obrębie znajduje się kilka zasiedlających się terytorialnie osad z różnych okresów, w tym także druga poza badaną osada kultury luboszyckiej. Celem badań było rozpoznanie południowo-zachodniego, ostatniego, fragmentu osady i tym samym zakończenie badań. Przebadano obszar 1,002 m². Łącznie na tej osadzie odsłonięto 5,509 m². Wśród siedmiu obiektów nieruchomych odkrytych w 1985 r. należy wymienić budynek słupowy z charakterystycznie dla kultury luboszyckiej zaokrągloną jedną węższą ścianą o długości i szerokości ok. 5,6 m i powierzchni ok. 23 m². Budynek zagłębiony, odkryty w pobliżu obiektu słupowego, miał kształt zbliżony do prostokąta o zaokrąglonych rogach i wym. 2,4 x 4,0 m. Jama budynku o kształcie nieckowatym sięgała do głęb. 30 cm. We wnętrzu budynku słupowego stwierdzono ślad spichrza o konstrukcji opartej na czterech słupach różnych chronologicznie od obiektu zewnętrznego.

Materiał odkryty w roku bieżącym składał się z ceramiki mającej analogie w zestawie ceramiki II i III fazy kultury luboszyckiej /w przybliżeniu C₁ i C₂/.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Zakładzie Archeologii Nadodrza IHKM PAN we Wrocławiu.

Badania zostały zakończone.